

APTVERIET DIEVU CAUR PIEREDZI

GARĪGUMU RADA TĪRAS JŪTAS

SATJA SAI BABAS LEKCIJA 08.04.1993.

*Podu ir daudz, māls ir viens.
Dārglietu ir daudz, zelts ir viens.
Govju ir daudz, piens ir viens.
Līdzīgi, dzīvo būtņu ir daudz, bet Atmiskais princips ir viens
/Sanskrita pants/*

Šajā pasaulē tikai daži redz vienotību daudzveidībā, bet daudzi redz daudzveidību vienotībā. Daudzveidības uztverē pie vainas ir cilvēka redze nevis radība.

APZINIETIES VIENOTĪBAS PRINCIPU RADĪBĀ

Viens un tas pats *Atmiskais* princips pastāv dzīvniekos, cilvēkos, dēmonos un dievišķās būtnēs. Patiesība ir viena, bet gudrais uzrunā to dažādos vārdos. Kaut arī patiesība ir viena, cilvēki to pieredz un klasificē dažādos veidos. Cilvēka ķermenis ir kaujas rati, *Atma* ir to vadītājs. Var izlikties, ka rati ir dažādi, bet to vadītājs ir viens un tas pats. Dzimšana ir viena un tā pati neatkarīgi no tā, vai cilvēks ir miljonārs vai ubags. Miljonārs nenolaižas zemē no debesīm un ubags neiznāk no zemes. Abi iznāk no mātes dzemdes. Tādejādi dzimšana un miršana visiem ir vienāda.

Līdzīgi arī slāpes un bads visiem ir vienāds. Kad bagāts cilvēks ir izslāpis, viņš, iespējams, dzers dārgus atspirdzinošos dzērienus. Nabadzīgs cilvēks apmierinās savas slāpes, padzeroties aukstu ūdeni. Bagāts vai ietekmīgs cilvēks ēdīs izsmalcinātu ēdienu, lai remdētu izsalkumu, bet nabadzīgs cilvēks varēs atļauties tikai sakaltušus rīsus. Ēdiena veids var atšķirties, bet izsalkums vienmēr ir tāds pats. Slāpes un izsalkumu visi sajūt vienādi. Tāpat arī dzimšana un nāve ir vienāda visiem.

EGO IR CILVĒKA PROBLĒMU IEMESLS

Kur tad rodas atšķirības? Maldināts savās ilūzijās, cilvēks pats rada atšķirības un iznieko veltīgi savu dzīvi. Cilvēku sasaista septiņas važas. Tās ir ķermenis, vēlmes, dusmas, ego, rīcība, neziņa un ilūzija. Neziņa ir galvenais cilvēka maldu un ego iemesls. Kad cilvēkam ir gan neziņa, gan ego, viņā attīstās pieķeršanās. Tai seko naidis. Visi kopā tie sasaista un iesloga cilvēku. Lai iegūtu brīvību no šī ieslodzījuma, cilvēkam ir jācenšas atbrīvoties no ego, pieķeršanās, naida, maldiem un neziņas. Cilvēka dzimšanas cēlonis ir viņa rīcība, bet rīcība ir pieķeršanās rezultāts. Savukārt cilvēka ego ir atbildīgs par pieķeršanos. Tādejādi pie visa vainīgs ir ego. Patiesībā ego vispār nav paredzēta vieta cilvēka dzīvē. Ja papēta dziļāk, cilvēka ego nav nekāda pamatojuma.

Ja mēs paskatāmies pasaules kartē, Indija izskatās ļoti maza šajā plašajā pasaulē. Indijas valstī Tamil Nadu štats ir neliels. Šajā štatā Dindigulas rajons ir pavisam maziņš. Šajā rajonā Kodaikanala ir ļoti, ļoti

maza vieta. Šajā ēkā mēs esam vēl jo mazāki. Kas gan mēs esam šajā plašajā Visumā? Tad, kur gan vēl ir vieta mūsu ego? Ja mums ir šāds plašs skatījums, mēs sapratīsim, ka mūsu ego nav nekāda pamata.

Ja jūs paskatāties no citas puses, jūs sapratīsit, ka *Atma* visos ir vienāds. Ja jau Pats jeb augstākais Es visos ir vienāds, tad no kurienes rodas ego? Ja tu uzskati, ka esi bagāts cilvēks, ir daudzi citi, kas ir vēl bagātāki. Ja tu uzskati, ka esi izskatīgs, ir daudzi citi, kas ir vēl izskatīgāki. Ja tu uzskati, ka esi stiprs, ir daudzi cilvēku, kas ir stiprāki par tevi. Ja tu uzskati, ka esi izglītots, daudzi citi ir vēl vairāk izglītoti. Ja tu uzskati, ka esi intelektuāls, daudzi citi ir vēl intelektuālāki. Tādejādi nav iemesla cilvēkā attīstīties ego. Taču, kamēr vien cilvēkā ir ego, viņš nevar izvairīties no nepatikšanām. Minēšu nelielu piemēru.

Studenti spēlē futbolu. Bumba ir pildīta ar gaisu. Kamēr vien bumba ir pildīta ar gaisu, tā saņems spērienus no abu komandu spēlētājiem; tā nevar izvairīties no sitieniem. Taču brīdī, kad gaiss tiek izlaists no bumbas, studenti, kas spēra bumbu ar kājām, paņems to rokās. Tā iegūst cieņu, kad gaiss no tās ir izlaists laukā. Taču, kamēr bumbā ir gaiss, tā netiek cienīta, to spārda un mētā apkārt.

Mūsu ķermenis ir kā futbola bumba. Mums ir seši iekšējie ienaidnieki – vēlmes, dusmas, skopums, maldi, lepnums un skaudība – no vienas puses, un patiesums, tikumība, miers, mīlestība, nevardarbīga rīcība un žēlsirdība no otras puses. Spēlētāji no abām pusēm sit pa bumbu, cilvēka ķermeni. Cik ilgi viņi tā sitīs? Tik ilgi, kamēr vien cilvēkā ir gaiss jeb ego. Brīdī, kad ego pazudīs, viņi beigs sist pa bumbu. Ego ir atbildīgs par visām mūsu problēmām.

Tādejādi pirmkārt, jums ir jāpakļauj ego. Tas jums vienīgi kaitē un jūs sāpina. Tā iemesls ir neziņa. Kas ir šī neziņa? Kad prāta zināšanas pieaug, neziņa arī pieaug. Mūsdienās notiek milzīgs zināšanu pieaugums zinātnē, taču līdz ar to proporcionāli pieaug arī neziņa.

ATTĪSTIET IEKŠĒJO REDZĒJUMU

Ko nozīmē zināšanas? Tās nozīmē gaismu. Kur ir gaisma, nevar būt tumsa. Šodien visa pasaule ir piepildīta ar neziņas tumsu par spīti zinātnes progresam. Tā ir apsēsta ar grūtībām, problēmām un nelaimēm. Tad kāds ir labums no zinātnes sasniegumiem? Zinātne ir attīstījusies, bet cilvēka tikumība nē. Zinātne ir uzplaukusi pāri visām robežām, taču saprāts ir pagrimis. Tādēļ pirmais un vissvarīgākais – mums ir jākontrolē savas maņas. Zinātnieki ceļo simtiem tūkstošus kilometru kosmosā, taču neviens neceļo pat centimetru uz iekšpusi. Kāda ir jēga ceļot simtiem tūkstošus kilometru kosmosā? Cilvēkam ir jāattīstās iekšēji, attīstot iekšējo redzējumu.

Ārējais redzējums rada vienīgi maldus. Iekšējais redzējums piešķir svētlaimi. Lai attīstītu iekšējo redzējumu, mums ir jāatbrīvojas no ego. Kā to izdarīt? Kad jums ir *Atmisk*s redzējums, jūs varat attālināties no ķermeņa sajūtām. Ķermenis ir gaisīgs kā ūdens burbulis. Neviens nevar pateikt, cik ilgi tas pastāvēs. Mēs runājam par rītdienu, bet nevaram būt par to pārliecināti. Varbūt jūs redzēsiet rītdienu. Jūs varat arī atcerēties vakardienu. Taču abas nav paliekošas. Pagātne ir pagātne, tā ir vakardiena. Pat, ja jūs iztērētu simtiem tūkstošu rūpiju, jūs to nevarat dabūt atpakaļ. Par nākotni neviens nevar būt pārliecināts. Mēs nevaram droši zināt, ka mēs turpināsim dzīvot līdz rītdienai. Tagadne ir ļoti svarīga. Neuztveriet to kā pašsaprotamu dāvanu. Tā ir visu aptveroša. Tagadne satur pagātnes un nākotnes rezultātus. Rūpējieties par tagadni un dariet to svētu! Neizvirziet tādus plānus nākotnei, kurus nav

iespējams piepildīt! Mūsdienās cilvēkus nomāc dažādas grūtības un raizes. Kāds ir to iemesls? Iemesls ir tāds, ka cilvēks ir nomākts par pagātni, uztraucas par nākotni un atstāj novārtā tagadni. Padariet tagadni svētu! Un, kad tagadne ir svēta, tad arī nākotnei ir jābūt svētai. Kad mēs attīstām šādu perspektīvu, mēs varam sasniegt lielus augstumus garīgajā ceļā.

APZINIETIES SEVĪ KLĀTESOŠO DIEVIŠĶUMU

Jūs veicat dažādas garīgas prakses, studējat daudzus svētos rakstus, klausāties dažādu izcilu dvēseļu mācības. Taču, kāda tam ir jēga? Visam, ko jūs darāt, nav rezultāta, jo jums nav iekšējā redzējuma. Lai sasniegtu atbilstošus rezultātus, balstieties uz pieredzi! Pieredze izriet no sirds nevis no ārpusaules. Jums nav jācīnās, lai iegūtu pieredzi. Neveiciet eksperimentus! Zinātnes jomā ar eksperimentu palīdzību var sasniegt rezultātus. Taču garīgajā jomā nepastāv eksperimenti, tikai pieredze.

Kā jūs iegūstat pieredzi? Jūs nesat rokās cukuru un ieliekat to ūdens glāzē. Cukurs nosēžas glāzes apakšā. Kad jūs to samaisāt un sajaucat ar ūdeni, jūs nevarat to saskatīt ar acīm un jūs nevarat to sataustīt ar roku. Kā jūs varat zināt, vai cukurs ir ūdenī vai nav? Jūs uzpilināt ūdens pilienu uz mēles un to pagaršojat. Tā jūs uzzināt, ka ūdenī ir cukurs.

Līdzīgā veidā, ķermenis ir trauks; dievišķums ir cukurs. Jūs nevarat to saredzēt ar acīm. Jūs nevarat to noķert vai noturēt. Taču jūs varat pieredzēt tā svētlaimi. Caur šo pieredzi, jūs varat apzināties dievišķuma klātbūtni sevī.

Šei ir ugunskurs. Tas ir pārklāts ar pelniem. Kādēļ pelni to ir aplājuši? Tie ir aplājuši uguni, jo mēs to esam atstājuši novārtā. No kurienes ir radušies pelni? Tie ir radušies no uguns. Pelni, kas ir nākuši no uguns, ir to aplājuši. Ja jūs tos nopūtīsiet, pelni pazudīs un jūs ieraudzīsiet uguni. Līdzīgi dievišķuma uguns ir jūsos, taču jūs to esat atstājuši novārtā. Tādēļ to ir aplājuši ilūzijas pelni un jūs nespējat ieraudzīt sevī dievišķumu. Aizpūtiēt projām ilūzijas pelnus ar atturēšanās palīdzību, tad jūs ieraudzīsiet dievišķuma uguni. Šī uguns nav atnākusi no kaut kurienes no jauna. Tā jau bija jūsos. Tādā pašā veidā ikkatrā pastāv dievišķums Atmiskā principa formā.

Cilvēki mūsdienās vienīgi aizsargā un izdekorē sava ķermeņa pajūgu, kuru velk sajūtu zirgi. Taču šos zirgus ir nepieciešams vadīt. Uzraugiet sajūtu zirgus! Kas kontrolē šos zirgus? Tas ir cilvēka prāts, kuram vajadzētu kontrolēt sajūtas. Tā kā prāts kontrolē sajūtas (*Indriyas*), to sauc arī par Indru. Balstoties uz to, pastāv teiciens: *Yoga Chitta Vritti Nirodha* (joga ir prāta pārmaiņu kontrole). Cilvēks kontrolē citus jautājumus. Valdība mēģina kontrolēt īpašumu jomu, pārtikas jomu un patiesībā tā mēģina kontrolēt visu. Taču prāta kontrolēšanai netiek pievērsta uzmanība. Šī iemesla dēļ mēs sastopamies ar grūtībām. Ja tiek kontrolēts prāts, tad nav nepieciešamības kontrolēt citas lietas; tās tiek kontrolētas pašas par sevi.

NOVĒROJIET SAVU VĒLMJU GRIESTUS

Šī iemesla dēļ Sai organizācija ir ieviesusi programmu „Vēlmju griesti”. Kā griesti šeit ir domāti? Vai tie ir griesti lietām vai ēdienam? Nē, nē! Tie ir griesti ikdienas darbībām. Pirmkārt visbūtiskākais ir praktizēt kontroli ēdiena patēriņam. Neizšķērdējiet ēdienu! Ēdiens ir Dievs. Ir daudz cilvēku, kas saskaras ar

problēmām ēdiena trūkuma dēļ. Ja jūs izšķērdējat ēdienu, jūs nododat tos cilvēkus, kuriem trūkst ēdiena. Tādēļ neizšķērdējiet ēdienu!

Otrkārt, neizšķērdējiet naudu! Naudas neatbilstoša izmantošana ir ļaunums. Neizšķērdējiet naudu tikai tādēļ, ka jums tās ir daudz! Veselība ir bagātība. Ja jūs izšķērdēsiet naudu, lai pārēstos, jūs sabojāsi savu veselību. Jums vajadzētu izmantot naudu tādā apmērā, kā tas ir nepieciešams. Ja jūs neatbilstoši izmantosiet naudu, jūs varat tikt pie sliktiem ieradumiem, nokļūt uz grēcīga ceļa, kļūt par sava ego upuri, nodoties ārišķībai un attīstīt sliktas īpašības. Tādēļ izlietojiet naudu atbilstoši, tērējiet to svētā veidā!

Treškārt, neizšķērdējiet laiku! Laika izšķērdēšana ir dzīves izšķērdēšana. Kad jūs runājat bez vajadzības, jūs izšķērdējat ne tikai laiku, bet arī savu enerģiju. Runājiet tādā apmērā, kā tas ir nepieciešams! Nekad neizšķērdējiet laiku! Laiks ir ļoti svarīgs. Laiks ir Dieva forma. *Kalaya Namah, Kala Kalaya Namah, Kaladarpa Damanaya Namah, Kalateetaya Namah, Kalaswarupaya Namah, Kalaniyमितaya Namah* (sveicieni laikam, tam, kas ir aiz laika, tam, kurš ir pārvarējis laiku, tam, kurš caurstrāvo laiku, tam, kurš ir laika iemiesojums, tam, kurš nosaka laiku). Viss ir laiks.

Ceturtkārt, neizšķērdējiet enerģiju! Enerģija tiek izšķērdēta redzot, dzirdot, runājot, domājot un darot to, kas nav nepieciešams. Esiet mēreni visās šajās piecās aktivitātēs! Tērējiet enerģiju tādā apmērā, cik tas ir nepieciešams! Kad jūs attīstāt enerģiju, jūs attīstāt dievišķumu. Ja jūs izšķērdējat enerģiju, sākas „alergija”. Neizšķērdējiet enerģiju! Skatieties, klausieties un runājiet tikai labu! Runājiet mazāk, runājiet mīļi!

Mēs domājam nepārtraukti bez apstājas līdz pat dodamies pie miera. Mēs būvējam gaisa pilis. Samaziniet bezjēdzīgu domāšanu! Domājiet, taču domājiet lietderīgi! Domājiet par dievišķumu! Nedomājiet par citiem! „Kas ir kam?” „Kas ir šīs laicīgās attiecības?” Tās ir īslaicīgas kā garām skrienoši mākoņi, kas nāk un iet. Kas ir vīrs un sieva pirms laulības? Kas ir māte un dēls pirms viņa dzimšanas? Nevienam uz to nevar atbildēt. Dēls, sieva, vīrs, māte – visi ir kā garām slīdoši mākoņi. Šajā pasaulē nevienam mākonis nav paliekošs; visi atnāk un aizslīd tālāk. Kādēļ jums vajadzētu par tiem satraukties? Pildiet savus pienākumus tādos apmēros, kā tas ir nepieciešams! Taču nevienam ne ar vienu nav nekādu attiecību.

PIELIETOJĒT IZŠĶIRŠANAS SPĒJU, LAI ZINĀTU PATIESĪBU

Taču cilvēks attīsta laicīgas attiecības un tādejādi attīsta ego un pieķeršanos. Tas sabojā un piesārņo prātu. Uzturiet prātu tīru, nepiesārņojiet to! Vērsiet prātu uz Dievišķo nevis uz pasauli! Kad jūs pavērsiet prātu pret pasauli, jūs attīstāt dzīvnieciskas īpašības. Vēdu tekstos (*Vedanta*) ir rakstīts: „*Prashyati Iti Pashuhu* (tas, kurš paļaujas tikai uz ārējo redzējumu, ir dzīvnieks). Viņš skatās uz visu ar laicīgu skatījumu. *Pashyannapicha Na Pashyati Moodho* (viņš ir muļķis, kurš redz, bet neatpazīst īstenību). Skatiet visu ar dievišķām jūtām! Tikai tad jūs ieraudzīsiet dievišķumu ikvienā! Taču jūs redzat visu ar laicīgu skatījumu.

Jūs redzat virvi un domājat, ka tā ir čūska. Tādēļ jūsos ir bailes. Jums ir nepieciešams pielietot savu izšķiršanas spēju, lai saprastu, vai tā ir virve vai čūska. Jūs sajaucat virvi ar čūsku savu maldu dēļ. Vienlaicīgi ar maldiem rodas bailes. Baiļu dēļ jūs bēgat projām. Taču, kad jūs skatāties ar izšķiršanas spējas lāpu, jūs zināt, ka tā nav čūska, bet gan virve. Kad jūs uzzināt, ka tā ir virve, jūs vairs nebaidāties.

Tad jūs pietuvojaties virvei. Kur palika bailes? Brīdī, kad jūs uzzinājāt, ka tā ir virve, bailes izzuda. Kad maldi izzūd, jums rodas drosme. Drosme ir bezbailība. Tad jūs piedzīvojat svētlaimi. Tieši tāpat jums vajadzētu uzzināt un apzināties īstenību par pasauli. Vai tā ir pasaulīga vai dievišķa? To sauc par kritisku izpēti (*Mimamsa*).

Pieņemsim, ka jums līdz ir piens. Jūs varat pārvērst pienu par biezpienu. Jūs varat sakult pienu un iegūt sviestu.. Jūs varat arī uzkarst sviestu un iegūt gī sviestu (attīrītu sviestu). Ko jūs varat izdarīt tālāk ar gī sviestu? Neko, jūs varat to lietot. Tāpat kā piena gala produkts ir gī sviests, zināšanu gala produkts ir dievišķums. Dievišķumu jums ir jāpieredz. Nav iespējams to turpināt pētīt. Cilvēkas vēlas pētīt pat Dievišķo. Tā ir muļķība. Tā ir tumsonība. Par spīti jūsu izpētei gī sviests paliek gī sviests, tas nepārvēršas par kaut ko citu. Gī sviests ir pēdējā stadija. Pēc tās vairs nav vietas tālākai izpētei. Kāda iemesla dēļ jūs vēlaties pētīt dievišķumu? Kur esat jūs un kur ir Dievs? Kādas pilnvaras jums ir, lai nostādītu Dievu izpētei. Jūs rīkojaties tā, it kā skudra vēlētos ieburst jūrā, lai uzzinātu tās dziļumu. Pietiek tikai ar vienu vilni, lai izmestu to krastā. Tikmēr skudra var pat zaudēt savu dzīvību. Tie, kas vēlas izpētīt Dievu, paši ir kā skudra.

ATTĪRIET SAVAS JŪTAS

Taču arī skudrā ir Dievs. Dievs ir gan skudrā, gan *Brahmanā*. Dievs ir ikvienā. Tādēļ Tjagaraja dziedāja: *Ak Rama! Savā un neaptraipītajā mīlestības formā tu iemieso visas būtnes, sākot no skudras līdz pat Brahmai, Šivai un Kesavai. Lūdzu esi arī mans aizstāvis! (Telugu dziesma)*

Nav pietiekami ar to, ka jūs to pasakāt. Jūs pielietojat tikai vārdus. Ja jums pāri rāpo skudra un tā jums iekož, jūs to nositat. Taču, ja Dievs parādās Brahmas formā, jūs to sveicināt (*izdarāt Namaskaru*). Kādēļ tāda atšķirība? Jūs runājat ko vienu, bet darāt kaut ko pavisam citu. Dariet to, ko jūs sakāt! Ja jūs sakāt, ka Dievs ir visur esošs, ieraugiet Dievu arī skudrā! Ieraugiet dievišķo abos. Tā ir īsta savaldība. *Samatvam Yogamuchyate* (savaldība ir īstā joga).

Attīstiet mīlestību pret visiem! Mīlestība dod, taču tā nekad neņem. Mīlestība ir trijstūris. Šajā trijstūrī mīlestība dod, bet nekad nesaņem. Tas ir viens stūris. Kāds ir otrs stūris? Mīlestība ir bezbailīga. Kāds ir trešais stūris? Mīlestība ir nemainīga. Taču mūsu mīlestība mainās no brīža uz nākamo brīdi. Tā nav patiesa mīlestība. Tā ir tikai fiziska iekāre. Tie ir maldi. Maldi nav mīlestība. Kamēr vien cilvēkam ir maldi (*Bhrama*), viņš ir tālu projām no Dieva (*Brahma*). Tā ir tikai iztēle. Iztēle nespēj sniegt svētlaimi. Atbrīvojieties no maldiem, ticiet Dievam (*Brahman*) nesatricināmi! Pieredziet Dievu sevī un pielūdziet Viņu. Sekojiet pa viņa svēto ceļu!

Nedomājiet, ka Dievs ir kaut kur tālu! Kā Vēdās ir teikts: „Viņš ir tālu un tuvu.” Tas, kurš uzskata, ka Dievs ir kaut kur tālu, pats ir patiešām tālu no Viņa. Savukārt tas, kurš uzskata, ka Dievs ir blakus, pats ir tuvu Viņam. *Yad Bhavam Tad Bhavati* (kādas ir jūtas, tāds ir rezultāts). Vai jūs atradīsieties tuvu vai tālu, ir atkarīgs no jūsu jūtām; Dievam ar to nav nekāda sakara. Tādēļ padariet savas jūtas svētas! Tas ir patiesš garīgums. Ja jūsu jūtas ir skaidras, viss kļūs skaidrs.

Jūtu skaidrība cilvēkam ir dabiska. Šeit ir kabatas lakatiņš. Tā dabiskā krāsa ir balta. Taču, kad jūs to lietojat, tas var kļūt melns. Kad tas ir melns, jūs to nododat mazgāšanai. Un pēc tam jūs sakāt, ka kāds to

ir padarījis baltu. Taču neviens to nav padarījis baltu; balta ir tā dabiskā krāsa. Tam vienkārši ir izmazgāti netīrumi. Tieši tāpat mūsu sirds ir skaidra, svēta un neaptraipīta. Vēdas arī apraksta Atmu kā mūžīgu, pastāvīgu, nemirstīgu un skaidru. Tā kļūst netīra un tumša pasaulīguma maldu dēļ. Zēns teica: „Ar mīlestības ūdeni un atsacīšanās ziepēm”. Tā ir kļūda. Mīlestība ir ūdens. Atsacīšanās nav ziepes; tās ir nelokāma ticība; mazgāšana ir atsacīšanās. Kad jums ir visas trīs, netīrumi būs projām. Nelokāma ticība un nodošanās ir svarīgas. Bez tām nav nekādu ieguvumu. Nodošanās ir mīlestība, mīlestība ir nodošanās. Mazgājieties mīlestības ūdenī, pielietojot nelokāmas ticības ziepes, un mazgājieties, izmantojot atsacīšanās akmeni. Tad parādīsies skaidrības patiesā forma. Tādejādi mums ir jāizprot un jāatpazīst patiesība. Tajā ir gudrība. Patiesība ir *Brahmans*, gudrība ir *Brahmans*, bezgalība ir *Brahmans*. Viss ir *Brahmans*.

Bagavāna lekcija Sai Šruti, Kodaikanalā 1993.g. 8. aprīlī.